

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 11 kwietnia 1953 r.

w sprawie ewidencjonowania na rachunkach środków własnych inwestorów, objętych lub rozliczających się z budżetem Państwa, niektórych wpływów pieniężnych i wartości w naturze, przeznaczonych na finansowanie inwestycji scentralizowanych limitowych.

Na podstawie § 1 ust. 1 pkt 11 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 kwietnia 1950 r. w sprawie zakresu działania Ministra Finansów i zmiany zakresu działania Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego (Dz. U. z 1950 r. Nr 22, poz. 188 oraz z 1951 r. Nr 25, poz. 185) zarządza się, co następuje:

§ 1. Na rachunkach środków własnych inwestorów objętych lub rozliczających się z budżetem Państwa — zwanych dalej inwestorami — powinny być ewidencjonowane następujące wpływy pieniężne i wartości:

- 1) wartość obowiązkowych świadczeń ludności w naturze, wykonywanych na rzecz inwestorów w robociznie, materiałach lub środkach transportowych;
- 2) środki przelewane na rachunki inwestorów z wpływów pochodzących z obowiązkowych świadczeń ludności w naturze, uiszczanych zastępczo w gotówce;
- 3) wartość dobrowolnych świadczeń obywateli w naturze;
- 4) wpływy z dobrowolnych świadczeń obywateli w gotówce;
- 5) wpłaty użytkowników;
- 6) wpływy ze sprzedaży produktów ubocznych pochodzących z działalności inwestycyjnej;
- 7) wartość produktów ubocznych pochodzących z działalności inwestycyjnej i zużytych na wykonanie inwestycji prowadzonych systemem gospodarczym;
- 8) czynsze dzierżawne uiszczane przez wykonawców z tytułu używania w okresie budowy obiektów tymczasowych i obiektów budowlanych;
- 9) zysk ze sprzedaży materiałów budowlano-montażowych, zakupionych ze środków inwestycyjnych;
- 10) zysk ze sprzedaży wyrobów i ze świadczenia usług zakładów pomocniczych jednostek nadzoru inwestycyjnego;
- 11) kary umowne przekazane na rzecz inwestorów w ramach umów o roboty, dostawy i usługi inwestycyjne;
- 12) zysk samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego ustalony w rocznym zamknięciu rachunkowym;
- 13) przeznaczona na inwestycje część amortyzacji samodzielnych oddziałów wykonawstwa inwestycyjnego i inwestorów do wysokości przewidzianej w planie pokrycia finansowego inwestycji oraz przeznaczona na inwestycje część amortyzacji jednostek nadzoru inwestycyjnego;
- 14) zysk na gospodarce ubocznej w jednostkach nadzoru inwestycyjnego.

§ 2. 1. Nie podlegają ewidencjonowaniu na rachunkach środków własnych inwestorów, lecz są zaliczane w okresie ważności kredytów budżetowych na zmniejszenie dokonanych wypłat ze środków inwestycyjnych następujące wpływy:

- 1) wpływy ze sprzedaży materiałów budowlano-montażowych zakupionych ze środków inwestycyjnych — do wysokości wartości ich nabycia i kosztów sprzedaży;
- 2) wpływy ze sprzedaży wyrobów i usług zakładów pomocniczych przedsiębiorstw w budowie — do wysokości kosztów ich wytwarzania;
- 3) wpływy ze sprzedaży wyrobów przedsiębiorstw w budowie, uzyskanych z pierwszej serii próbnej produkcji;
- 4) refundacje z tytułu części kosztów utrzymania zarządów przedsiębiorstw w budowie, obciążającej ich działalność rozruchową lub eksploatacyjną;
- 5) wpływy z tytułu innych zwrotów dokonanych wydatków inwestycyjnych.

2. Po wygaśnięciu kredytów budżetowych wpływy wymienione w ust. 1 zaliczane są na dochód budżetu centralnego.

§ 3. 1. Inwestorzy obowiązani są podać finansującym ich bankom specjalnym w terminach ustalonych w odrębnych przepisach wartość wykonanych obowiązkowych świadczeń ludności w naturze. Na podstawie powyższych zestawień banki specjalne zaksięgują wartość wykonanych świadczeń jako akumulację środków własnych i jako wypłaty. Wartości dobrowolnych świadczeń w naturze księgowane są przez banki specjalne na analogicznych zasadach w miarę ich zgłaszania.

2. Inwestorzy obowiązani są zgłaszać finansującym ich bankom specjalnym na podstawie zamknięć rachunkowych wartość produktów ubocznych pochodzących z działalności inwestycyjnej i zużytych na inwestycje wykonywane systemem gospodarczym. Na podstawie tych zgłoszeń banki specjalne zaksięgują wartość tych materiałów jako akumulację środków własnych i jako wypłaty.

§ 4. Akumulacje i wypłaty środków, o których mowa w § 3. mogą przekraczać roczny limit finansowania bez potrzeby legalizacji tego przekroczenia w drodze przeprowadzenia zmian w planie inwestycyjnym i rocznym planie pokrycia finansowego inwestycji.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1953 r.

Minister Finansów: T. Dietrich